

Zenon Jachymek ps. „Wiktor” urodził się 10 grudnia 1912 r. w Komarowie, w rodzinie chłopskiej. Od wczesnych lat dziecinnych przykładał dużą wagę do wykształcenia, uczęszczając m.in. do gimnazjum w Tomaszowie, gdzie w 1933 otrzymał świadectwo dojrzałości. Po maturze rozpoczął studia weterynaryjne we Lwowie, które kontynuował po odbyciu w latach 1935-36 służby wojskowej, w ramach Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty przy III Batalionie 9 pp Leg. w Tomaszowie Lubelskim. Jako dowódca plutonu w randze podporucznika odbył kampanię wrześniową, walcząc m.in. pod Iłżą i Starachowicami. Unikając niewoli, po zakończeniu kampanii wrześniowej wraca do rodzinnego Komarowa i natychmiast podejmuje działalność konspiracyjną. Wkrótce staje się jednym z najbardziej znanych dowódców Armii Krajowej, szczególnie zasłużonym w walkach z Niemcami i Ukraińską Powstańczą Armią. Już w grudniu 1942 jako jeden z pierwszych uderzył na zasiedlone przez kolonistów niemieckich osadę Komarów, wieś Komarów i Wolice Śniatycką. W 1944 r. stał się pomysłodawcą i dowódcą tzw. odcinków przeciwukraińskich, które koncentrowały zasadnicze siły obwodu w celu powstrzymania naporu nacjonalistów ukraińskich na wsie zamieszkałe przez ludność polską. Dowodził wielką akcją odwetową przeciwko UPA pod Dąbrową, Rzeczą i Ułhówkiem, która na wiele tygodni powstrzymała marsz UPA na zachód. Po wojnie Zenon Jachymek podzielił los innych „żołnierzy wyklętych”. Wydany przez żonę jednego ze znajomych, został zatrzymany w okolicach Świecia i osadzony w więzieniu w Bydgoszczy. Stamtąd przewieziono go do Lublina i poddano śledztwu, podczas którego, mimo okrutnych tortur, nikogo nie wydał. W czasie procesu w 1947 r. został skazany na trzykrotną karę śmierci, którą zamieniono na 15 lat więzienia. Karę odbywał w Lublinie na Zamku i w więzieniu we Wronkach. Zwolniony w 1956 r., zamieszkał we Wrocławiu. Ukończył studia prawnicze i poświęcił wiele lat na dokumentowanie działalności AK w Obwodzie Tomaszów Lubelski. Do Komarowa wracał bardzo często, ale tylko czasowo, na stałe mieszkając we Wrocławiu, gdzie zmarł 6 marca 1986 r.